

„А. Майоръ Йонковъ — съ 3/11-а, 1/24-а, 3/24-а дружини, 4 картечници, една планинска полубатарея, въ 7 часа да атакува противника на гребена североизточно отъ Бѣлиградче и отъ югъ и северъ съ цель да го окръжи.

Б. Подполковникъ Христовъ — съ 1/11-а, 2/11-а дружини, две роти отъ 24-и полкъ, 3 картечници и единъ планински взводъ, въ 7 часа да атакува противника на линията Доганъ — Стари Качаникъ и го преследва до Феризовичъ. Отъ Доганъ презъ Габрища и по гребена на Езерска планина да изпрати една рота въ странично прикритие.

В. Майоръ Смиловъ — съ две роти отъ 24-и полкъ, единъ артилерийски взводъ и единъ ескадронъ, въ 7 часа да атакува решително противника на височината южно отъ Слатина. При удобенъ случай съ артилерийски огънь да поддържа лѣвия флангъ на подполковникъ Христовъ.

Г. Подполковникъ Велчевъ — да обстреля съ 4 батареи жълтата височина срещу дѣсния участъкъ и да държи подъ огънь неприятелскитѣ батареи по гребена отъ дветѣ страни на к. 813“.

Сутринята завалѣ проливенъ дъждъ. Презъ деня температурата отведнажъ се понижи, започна слабъ снѣгъ, лапавица, виелица.

Срѣдниятъ участъкъ Командирътъ на 11-и полкъ следъ получаване на заповѣдта по бригадата даде заповѣдъ:

1) капитанъ Марковъ съ 2-а дружина (3 роти) и една картечница да атакува участъка отъ Стари Качаникъ до едрата гора; 2) подполковникъ Русевъ съ 1-а дружина, 6-а рота, 1-а рота отъ 24-и полкъ, 2 картечници и планински взводъ да атакува противника въ участъка отъ източната окрайнина на едрата гора до с. Доганъ; 3) 8/24-а рота да остане въ полкова поддръжка.

За съдействие на атаката бѣха назначени 10/16-а и 2 орджия отъ 4/11-а с. с. батареи. Лошото време — лапавица, виелица — прѣчеше на наблюдението. Още отъ началото на атаката батареитѣ, следъ като дадоха по нѣколко изстрела по опредѣленитѣ имъ обекти, пренесоха огъня си по неприятелската артилерия.

2-а дружина, като имаше 7-а и 8-а роти въ първа линия и 5-а въ втора, настъпи къмъ врага. Отъ рани зори и до обѣдъ проливенъ дъждъ измокри разположенитѣ на открито роти. Въ 12:30 часа се изви силна снѣжна виелица и отъ голѣмия студъ всичко замръзна. Виелицата идваше насреща, биеше и замазваше очитѣ и не позволяваше да се вижда на повече отъ 100—200 крачки напредъ. 7-а рота стигна до къщичкитѣ при Стари Качаникъ. Предъ нейния участъкъ имаше чифликъ, но, за да достигне до него, трѣбваше да се прегази дълбоката и студена вода на едно дере. Неизмръзналъ войникъ отъ ротата нѣмаше, всички треперѣха, защото всички отъ сутринята бѣха мокри до кости. Тогава командирътъ на 8-а рота, която настъпи влѣво отъ 7-а рота, поручикъ Овчаровъ заедно съ ротния фелдфебелъ Василъ Михалевъ поведоха 8-а рота, нагазиха до колѣна студената вода на дерето и заеха чифлика. Ротитѣ бѣха стигнали вече на 200 крачки отъ врага. Набързо пригответитѣ отъ ротитѣ окопи отъ